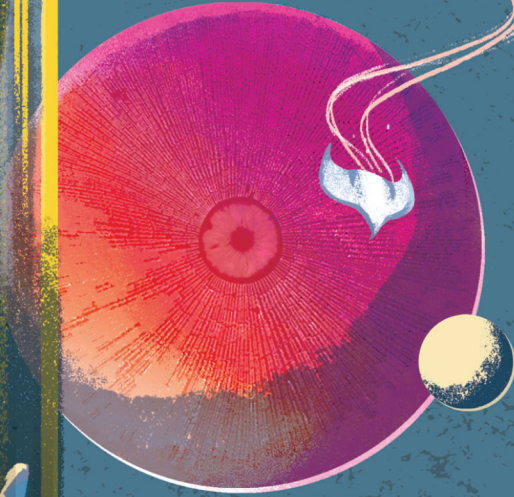

ZAMANSIZLAR

ÇIP- DÜNYA

Toprak Işık

 tudem

ZAMANSIZLAR

ÇİP-

DÜNYA

Toprak Işık

ZAMANSIZLAR ÇİPDÜNYA

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Toprak Işık
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Barış İnce
KAPAK RESMİ: Zeynep Özatalay
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Mayıs 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-862-2
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

ZAMANSIZLAR

ÇİP-
DÜNYA

Toprak Işık

Toprak Işık

1973 yılında Elazığ'da doğdu. Dereceyle girdiği Bilkent Üniversitesi Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümünden 1996 yılında mezun oldu. Bir süre New York'ta yaşadıkdan sonra, yazarlığa daha fazla zaman ayırabilmek için 2008'de İstanbul'a yerleşti ve mühendislik yaşamını araştırma geliştirme projelerine danışmanlık yaparak sürdürdü. Yazarın *Azgın Tekeler* (2008), *Kız Ararken* (2006), *Halat Gösterisi* (2003) ve *Sırabaşı* (2002) adlı kitapları İletişim Yayınları tarafından yayımlanmıştır. Seher Cesur Kılıçaslan ile birlikte yazdığı *Toplumsal Cinsiyet ve Efsaneden Gerçeğe Türkiye'de Kadın* (2016) adlı eseri ise Nobel Akademik Yayıncılık tarafından kitaplaştırılmıştır. Ayrıca Devlet Tiyatroları repertuarında, *Aşk Yarısı* (2009), *Sıradan Bir Aile'nin Mahremiyeti* (2009) ve *Bir Minibüs Türk, Bagajda Bir Kürt* (2013) adlı üç oyunu bulunmaktadır.

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Büyüyen Çocuk (öykü)
Adından Belli Kuşlar Köyü (roman)
Çiftçi Karıncalar Köleci Karıncalara Karşı (roman)
Kime Göre, Neye Göre? (roman)
Uzayda Bir Mahalle (roman)
Zamansızlar Çıpdünya (roman)
Cumhuriyetin İzinde (başvuru, Koray Avcı Çakman ile)

Fen Bilimleri Serisi:

Babam Okulun En Çalışkanı, Baba Beni Anlasana
Anne Beni Geri Getir, Nine Bizi Kurtarsana (roman)

Acaba Ne Olsam Serisi:

Mühendis, Bilim İnsanı, Doktor, Hukukçu, Yazar (başvuru)

İşlem Tamam Serisi:

İşlem Tamam 1, İşlem Tamam 2
İşlem Tamam 3, İşlem Tamam 4 (başvuru)

Delidolu Yayınlarından çıkan kitapları:

Sıradana Övgü (kurmaca dışı)
İşimle Başım Dertte (kurmaca dışı)

İÇİNDEKİLER

Kim Bilir, Bu Gidişin Dönüşü Olacak mı?	7
Sen Gelmez Oldun	12
Gidiş Yolu Doğru ama İşlem Hatası Var	20
Gidip de Dönememek, Dönüp de Bulamamak Var	23
Öyle Bir Geçer Zaman ki.....	28
Bu Dünya Bambaşka Bir Dünya	32
Evren Avucumuzun İçinde, Anne-Babalar Grevde.....	39
Sizden Nasıl Yararlanabiliriz?.....	50
Taşlar Yerinden Oynuyor	55
Yeni Bir Dünya Kuruluyor.....	59
Kaç Abiciğim, Kaç ama Bizi Unutma!	63
MİB Herkesin Aklında, Elçi Golgotlar Arasında	71
Keşif Uçuşu	83
Yüce Akıl'ın Elçisi İş Başında.....	87
Karmen'in Zihninde Bir Ses.....	95
Birben El Üstünde Tutuluyor.....	101
Sen, Bir Damladaki Okyanussun.....	105
Akana, Yediğiniz İçtiğiniz Ayrı Gitmesin İstiyor.....	112
Genbaş'ın En Güzel Giysisi, Derisi	116
Su Uyur, Tilkicin Uyumaz	123
Hükümdarları da Devirirler.....	128

Seno Sözü'nü Tutuyor.....	133
Seno'nun Sesi, Çağırıyor Herkesi.....	137
Gendallar Çok Zor Durumda.....	143
Bu Emel Gurbetinin Vardır Bir Ucu.....	148
At Binenin, Kılıç Kuşananın, Taç Yenenin.....	153
Karmen'in İşi Başından Aşkın.....	157
Kaçaklar, Gumaçoy ve İki Yeni Hasta.....	163
Annenin Akli Alıyor, Kalbi Kabul Etmiyor.....	169
Lüküs Hayat, Oh Ne Rahat!.....	178
Yarı Rüya, Yarı Gerçek.....	183
Taçla Saadet Olmuyor.....	189
Gumaçoy'un Büyülü Güçleri.....	197
Eski Kral Tahtına Dönüyor.....	202
MİB Doymuyor, Çember Daralıyor, İYA Yayılıyor.....	209
MİB Onu Diri İstiyor.....	218
Birben'in Kalbi Doludizgin.....	223
Bu Kadar Çok Adanmış, Nereye Sığacak?.....	228
Ben Yanmasam, Sen Yanmasan, Biz Yanmasak.....	237

Kim Bilir, Bu Gidişin Dönüşü Olacak mı?

Güneş, ışınlarını cömertçe sunarken uzay istasyonu, uçsuz bucaksız bozkırın ortasına geçici olarak park etmiş, tuhaf bir araç gibi görünüyordu. Fırlatma rampası, gökyüzüne ateş etmeye hazır bir namluya benziyordu. Biraz sonra o namludan çıkacak araç, hiçbir merminin peşinden yetişemeyeceği bir hıza ulaşacaktı. Binbir zorlu testle seçilmiş bir astronot, saatte otuz bin kilometre hızla uzayın derinliklerine doğru yol alacaktı. İnsanlığın uzay macerasında öncekilerden çok daha cüretli bir adımın baş aktörüydü o.

Gözleri karısı ile kızı arasında mekik dokurken tarifi mümkün olmayan duygular yaşıyordu. Rüyalarının gerçekleşmesinin eşiğindedi. Ölümüne ve ölümsüzlüğe aynı miktarda yakındı. İki sevdiceğinden ayrılmanın burukluğu olmasa zerrece hüznün hissetmezdi.

“Merak etmeyin, her şey yolunda gidecek.”

Birben, rahat görünmeye çalışarak söyledi bunu.

“Elbette yolunda gidecek.” dedi karısı.

Sekiz yaşındaki Gülücük, babasının kucağında kıpırdandı. O da aklına kötü bir olasılık getirmiyordu; hissettiği tek sıkıntı, babasından iki ay ayrı kalacak olmaktı.

Birben, kızının saçlarını okşayıp yanağına bir öpücük kondurdu. “Dönünce şahane bir tatil yapacağız.” dedi.

Dize, eşinin bunu inanarak söylediğinden emindi ama hayata geçireceği konusunda şüpheleri vardı. Otuz yaşındaki bu adamı on yıldır tanıyordu. Şimdiye kadar çalışmadan geçirdiği bir haftaya tanık olmamıştı. Rahatsız değildi; çünkü kendisinin de astro-not bir matematikçi olarak şu hayatta en sevdiği şey çalışmaktı. Elini, Gülücük’ün saçlarını okşayan kocasının eli üzerine koydu.

Bir çocuk ve onun saçlarını okşayan bir adamla bir kadın... Hepal’ın kapıyı açtığında karşılaştığı tablo buydu. Üç çift göz ona döndü.

“Hiç bozmayın!”

Hepal, telefonunu doğrultup fotoğraf çekme düğmesine art arda dokundu. O da bir astronottu. Birben uzaydayken ailesiyle o ilgilenecekti. Bu astronotlar arasında bir gelenektir. Giden geri gelmezse ailesini emanet ettiği arkadaşının görevi, ölene kadar devam ederdi.

Birben kızını kucağından indirmeden kalktı. Gülücük’ü yanaklarından sevgiyle öptü. Gülücük de kollarını boynuna sımsıkı doladığı babasını öptü. Birben, karısına sarılırken de kızı kucağındaydı. Üç kişilik aile tek beden olmuşken Hepal yine seslendi:

“Sakin bozmayın.” Hızlı hızlı fotoğraf çekerken ekledi. “Şimdi gazeteciler yerimde olmak için neler vermezdi.”

Peşinden o da yanlarına gitti ve dördünü aynı karede buluşturan bir özçekim yaptı.

Birben, tek başına hazırlık odasına geçerken heyecanlı olup olmadığını anlamaya çalıştı. Kalp atışlarını bu macera da hızlandırmıyorsa, ne hızlandıracaktı? Yüzlerce usta rakip arasından seçilip buraya gelmesinde heyecanlanmıyor olmasının payı büyüktü. Başkalarının paniğe kapılıp felç olacakları durumlarda sakinliğini koruyabiliyordu.

Son hazırlık odasında dört teknisyen, giyinmesine yardım etti. Onu dünyadan koparacak Kâşif adlı uzay mekiği, ivmelenmek konusunda rakipsizdi. Birkaç saniyede ses hızını aşarken içindeki yolcunun konforunu ihmal ettiği ise yalan değildi. Kâşif; fizik matematik ve mühendisliğin ortak harikasıydı. Bir otel odasının rahatlığı ile değil, ışıkla yarışmak üzere tasarlanmıştı ve bu konuda, kendisinden öncekilerin eline su dökemeyeceği kadar iyiydi.

Birben, iki teknisyen eşliğinde çıktı son hazırlık odasından. Aşağıda toplanmış insan kalabalığına baktı. Yüzlerce kamera ona çevrilmişti. Üzerindeki kıyafetler rahat hareket etmesini engelliyordu. Eklemleri etrafında özel koruyucu malzemeler vardı. Bu kıyafet de bir bilim ve teknoloji harikasıydı. Onun içindeyken saatte iki yüz kilometre hızla giden bir araçtan aşağı atılsa burnu bile kanamazdı. Her milimetresindeki nanometrik tamponlar sayesinde, gelen darbeleri, koruduğu bedene hissettirmeden soğurabiliyordu. O, varlığını sporcuya hissettirmeyen kıyafetlerle değil, içindekini en acımasız darbelerden koruyabilen zırhlarla yarışacak şekilde tasarlamıştı.

Birben önündeki beş basamağı ağır ağır çıktı. Kâşif'in kapısını teknisyenlerden biri açtı. İçeri girerken kıyafeti bir yere sürtünmesin diye her iki teknisyen de ellerini Birben'in vücudunun iki yanına siper ettiler.

Birben, yapacaklarını o kadar çok tekrarlamıştı ki, içeriye girdikten sonra gerekli işlemleri neredeyse beynini hiç kullanmadan gerçekleştirebiliyordu. Yine de iki teknisyen kapıda onu izliyordu. Yerleştiği koltuk da üzerindeki kıyafet kadar özeldi ve ikisi birbirini tamamlıyordu.

Bütün işlemler bitince iki elinin başparmağı ile teknisyenlere tamam işareti yaptı. Onlar da aynı işaretle karşılık verdiler ve kapıyı kapattılar. Bundan sonrasında istasyon ile haberleşme hâlinde olacaktı. Yaptığı her şeyi sesli olarak istasyona söylüyordu. Bir ilkokul çocuğunun bile ezberleyebileceği prosedürün her adımını istasyondan takip ediliyordu. Ekranında, cihazın modüllerindeki sıcaklık ve nemi gösteren değerleri tek tek telsize okudu. Güç üniteleri test edildi. Birben, bir robot gibi hareket ediyordu; düğmelere basıyor, ekrandaki değerleri okuyordu. Hazırlığın ne kadar sürdüğünü ezbere biliyordu. Üç dakika on dört saniye...

Ve geri sayım başladı. Sadece Birben değil, dışarıdaki kalabalık ile ekranlarının başındaki milyonlar da duyuyordu rakamların ondan başlayıp sıfıra doğru inişini. Beşe geldiğinde Birben yine kalbini yokladı. Heyecanlı değildi.

“Sıfır!”

Dışarıdakiler, kulakları sağır eden bir ses duydu. Birben içerde güçlü bir sarsıntı hissetti. Dışarıdakiler ise altlarındaki zeminin titremesine karşı refleks olarak tutunacak bir yer aradı. Ekranları başındakiler uzak çekimde fırlatma rampasının beyaz bir bulut arkasında kalışını izledi.

Kâşif, fırlatma rampasını daha önce hiçbir ölümlünün tanık olmadığı bir hızla terk etti. Birben hiçbir ölümlünün dayanamayacağı ivmeye, kıyafeti ve içine gömüldüğü koltuk sayesinde katlanabildi.

Dünyadan ateşlenen mermi, atmosferi yararken izleyiciler tarihsel bir âna tanıklık etmenin heyecanı içindeydiler. Kalbi gümbür gümbür atan Dize, kızının elini sımsıkı tutuyordu. Endişesini kocası hissetmesin diye çok çabalamıştı. Şimdi de Gülücük'e bir şey belli etmemeye çalışıyordu. Kazaların çoğunun ateşlemenin hemen sonrasında gerçekleştiğini biliyor, geçen her saniyenin sevdiceğinin hayatı üzerindeki riski biraz daha azalttığını düşünerek rahatlamaya çalışıyordu. Gülücük ise bir oyunda gibiydi. Onun için bunlar, iki aylık bekleyişin tükenen ilk saniyeleriydi. Geri sayım başladığı için mutluydu.

ZAMANSIZLAR

ÇİPDÜNYA

Toprak Işık

Günümüzden, yüzlerce yıl sonrası ile yüzlerce yıl öncesi gelecekte buluşabilir mi?

Toprak Işık bunun olabileceği bir kurgu hayal etmiş: Çıpdünya ve Dipdünya... Yapay zekânın rehberliğindeki Çıpdünya'da insanlar neredeyse ölümü bile aşmışlar; sakinleri doğal güdülerini ile yaşayan Dipdünya'da ise oklar ve mızraklar konuşuyor. Uzaydan davetsiz bir misafir geliyor ve birbirlerinden tamamıyla kopuk yaşayan bu iki dünyanın kaderi ortak bir ölüm kalım mücadelesi ile birleşiyor.

Merkezi İşlemci Birimi (MİB) ve İnsani Yapay Akıl (İYA). Onlar da bu hikâyenin kahramanlarından... MİB ve İYA olmasaydı ne böylesine heyecanlı bir macera ortaya çıkardı ne de o macera bu kitaptaki sona doğru akardı.